

mefedlerne fandtes Navnet C. Rimestad, bemærkede

Formanden: Skjøndt der paa denne Stemmeseddel kun er angivet Forbogsstavet G, og der her i Thinget findes to Medlemmer med Navnet Rimestad, der begge have dette Forbogsstav, vil jeg dog, da det ene Medlem foruden Forbogsstavet G tillige har Forbogsstavet B og i Reglen betegnes C. B. Rimestad, antage, at der ved C. Rimestad er sigtet til Chr. Rimestad, og altsaa erklære Stemmesedlen for gyldig.

Balgte bleve kun følgende 8 Medlemmer i følgende Orden: Berg, C. B. Nyholm, S. S. Holm, Alberti, H. Hansen, Chr. Rimestad, Th. Rielsen og Scavenius.

Man fik altsaa til et nyt frit Balg paa det manglende 9de Medlem.

Efterat Stemmesedlerne til dette Balg vare indsamlede, hvorved der efter en forelobig Optælling fandtes at være afgivet 80, lod Formanden Sekretærerne optælle Stemmesedlerne under Behandlingen af den følgende Sag paa Dagsordenen.

Man fik saaledes til:

Første Behandling af „Forflag til Pensionstov.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2041 ff.)

Vojsen: Alle have været enige i, at den Pensionstov, der paahviler Statskassen, er efter vore Forhold for stor. Det er jo alle bekendt, hvorledes den for Diebliffet udgjør et Deløb af henved 1,800,000 Rd. eller omtrent en Tiendepart af alle Statens Udgifter. Medens alle ere enige om, at Maalet skulde være at komme bort fra en saadan usforholdsmæssig Pensionstov, have ikke alle været enige om Midlerne, men det gaar her som allevegne, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne med Hensyn til dette Maalet. I den foregaaende og den næstforegaaende Samling var der stillet saadanne Forflag, som ialtsald kunde føre et Skridt paa Veien hen-

imod det Maalet at faae Pensionstoven nedsat, men man var saalidet enig om Midlerne, at selv et meget moderat Skridt i den Henseende ikke kunde forene Stemmerne om sig. Det kom imidlertid saa vidt, at Uoverensstemmelsen syntes at være overmaade lille, idet det vedkommende Udvalg her i Thinget havde viist en videregaaende Smødelommenhed, end man ialtsald fra Begyndelsen havde tænkt sig, og navnlig havde ladet den Pensionstovskala blive staaende, som fandtes i den gjældende Pensionstov. Man havde da haabet, at der skulde komme en saadan Uoverenskomst tilveie, at der paa Grundlag deraf kunde komme et Udbytte i denne Sag. Imidlertid strandede Enigheden paa to Punkter, idet nemlig Finantsministeren ikke troede at kunne gaa ind paa de to Forflag, som Udvalget havde opstillet, og som Thinget her vedtog, nemlig de Forflag, der gik ud paa Afdrag af $\frac{1}{3}$, naar Rønningen oversteg 1200 Rd., og dernæst at sætte Maximumsgrensen for Pensioner til 2000 Rd., medens det af Finantsministerens Udtalelser syntes at indlyse, at han kunde være tilbøielig til at gaa ind paa de øvrige Punkter, som Udvalget havde opstillet. Det forekommer mig imidlertid, at disse tvende Uoverensstemmelser dog ikke kunne være af en saa afgjørende Betydning, at herpaa et Udbytte af denne Sag skulde strande, og det har derfor været flere Medlemmers Tanke paaany at drage denne Sag frem her i Thinget i den fulde Overbevisning, at der maatte komme et Resultat ud deraf, og at man vilde komme til at ville Midlerne, naar man for Alvor ser, at man bør naa Maalet, nemlig at lette Statskassen for en — derom hersker der i Grunden ingen Uenighed — usforholdsmæssig stor Pensionstov. Da man imidlertid overveiede, hvorvidt man skulde tage denne Sag op paaany, blev ogsaa det Spørgsmaal draget frem, om man skulde fremlægge den i den Skikkelse, hvori den sidst var bleven vedtagen, eller om man ikke rettere burde gaa tilbage til det Standpunkt, som Udvalget tidligere havde indtaget, og hvorved man ialtsald gjorde et om end kun lidt større Skridt henimod en Indskrænkning af den kommende Pensionstov. Man vedtog at gaa tilbage til dette Standpunkt og byttede da den